

смѣта за едно отъ най-чиститѣ, женитѣ не сж неспоко-
сани, работливи сж и никога децата и кжщитѣ имъ не
сж биле изоставяни.

— Госпожице, какво е станало съ тия деца? Тѣ сж
всички болни. . . Много сж нечисти.

— Азъ нѣмамъ сили, сжщо е съ майкитѣ имъ. Нѣ-
мотията щомъ е почнала да свива гнѣздо въ тѣхнитѣ
домове, не имъ остава време да се грижатъ за децата
си. По цѣли дни на нивитѣ, децата изоставени, защото
по-голѣмитѣ отъ 10 години отиватъ сжщо на нивитѣ.
Помислете си, Сестро, възможно ли ще бжде за тая майка,
която цѣлъ день е вършила усилна работа, като се върне
въ кжсна доба, да се грижи за кжщата си. . . Единъ пра-
здникъ ѝ оставя, та кжща ли по-напредъ да подреди,
подоветѣ ѝ ли да замаже, или децата да изкърпи, из-
кжпи и почисти. — Тежка въздишка се изтрѣгна изъ
слабитѣ гърди на учителката и очитѣ ѝ се напълниха
съ сълзи.

Какво можеше да прави въ своето безсилие ос-
венъ да пролива сълзи? . . . Сега е вѣкътъ на сълзитѣ.
Но злжчни сж тия сълзи и никому ненуждни. Тѣ тровятъ
душитѣ на женитѣ и децата. . . тровятъ живота на цѣли
народи. И тия, които станаха причина да се проливатъ
тия сълзи, ще изгниятъ въ тѣхъ. Душитѣ имъ вѣчно ще
бждатъ удавени въ образуваниѣ блата отъ сълзитѣ на
нещастниците и никога нѣма да се спасятъ.

Тжга наново завилня, въ душата ми, сбогувахъ се съ
учителката, прибрахъ племеницитѣ си и побързахъ да
отида у дома. Азъ бѣхъ наново покрусена, убита.

28 Априль.

Решихъ следъ цѣла нощъ мислене, каквото мога да
направя отъ себе си да го сторя, но да бждатъ почистени
тия деца и изцѣрени отъ врѣхлѣтѣлитѣ ги болести. По-
могнахъ на мама да се разтрѣби кжщата. Измихъ де-
цата, облекахъ ги следъ закуската и отидохъ въ общи-
ната да видя кмета.

Предъ общината се бѣха събрали десетина жени
съ малки деца на ржце, искаха сапунъ. Тѣ тропяха по
перилата на общинския домъ, обаче отъ тамъ никой се